

İYİ İNSANLARIN BİRLEŞİMİ SALİHLER TOPLULUĞU

Eûzubillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemin. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve âlihî ve sellem;

إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ
فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَىٰ أَعْمَالِهِمْ

İzâ enzelellahu bi-kavmin azâben esâbe'l-âzâbü men kâne fîhim sümme bu'isû alâ a'mâlihîm.

Bu birinci hadîs-i şerîfte, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz, İmam Buhârî'nin ve İmam Ahmed b. Hanbel'in Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhümâ'*dan kitaplarına kaydettiğine göre, Peygamber Efendimiz bir hususu beyan buyuruyor, bildiriyor bize;

İzâ enzelellahu bi-kavmin azâben. “Allah bir kavime, bir azab indirdiği zaman.”

Zelzele mi, yangın mı, kıtlık mı, hastalık mı, bir ceza, bir azap indirdiği zaman.

Esâbe'l-âzâbü men kâne fîhim. “Bu indirdiği azap, oradaki salih insanlar da dâhil, o kavmin hepsine birden azap gelir, toptan gelir.” *Sümme bu'isû alâ a'mâlihîm.* “Sonra amellerinin cinsine göre âhirette muamele görürler.”

a. Emr-i Mâruf, Nehy-i Mûnker'i Canla Başla Yapmalıyız

Baas olunurlar, muameleyi ona göre görürler ama o azap umumî geldiği zaman hepsine birden isabet eder, ayrılmaz. Salihlileri de, fasıkları, facirleri de azaba uğrar. Asıl zalimleri, fasıkları, fâcirleri azaba uğrar ama arada iyiler de gider. Hepsi gider, sonra âhirette ayrılır. Âhirette amellerine göre cennettekiler cennete gider, azaba müstahak olanlar cehenneme atılır.

Tabii bu sözün, bu hadîs-i şerîfin gereği iki şey aklıma geliyor benim. Bir, bir yerde fısk u fücûrun artmaması için salih insanların çok çalışma yapması lazım. Çünkü Allah'ın azabı gelecek oldu mu toptan geliyor. Onun

için toplumun bozulmamasına, fısk u fücûrun, yayılmamasına çok gayret göstermeleri lazım. Yani emr-i mâruf, nehy-i münker vazifelerini dilleriyle, canlarıyla, mallarıyla, ilimleriyle, irfanlarıyla, her türlü imkân ve müktesebatlarıyla, toplumu ıslah çalışmalarını yapmaları lazım, bir.

İkincisi de; iflah olmayan, ıslah olmayan, nasihat tutmayan, zulümde devam eden insanların yanında durmamak lazım, oradan ayrılmak lazım çünkü oraya azap gelecek. Kur'ân-ı Kerîm'de, âyet-i kerîmede bildiriliyor ki;

“Eğer bir yerde, Allahu Teâlâ hazretlerinin hoşuna gitmeyecek işler yapılıyor, sözler söyleniyor, zulümler işleniliyorsa.”

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

*Fe-lâ tak'ud ba'de'z-zikrâ me'a'l-kavmi'z-zâlimîne.*¹ “Zalim, o günahkâr heriflerle ondan sonra kalma, [oturma].”

Allah'la alay ediyor bir toplantıda. Birisi kalkmış, fıkra anlatıyor, dalga geçiyor. Hemen o toplantıdan kalkıp gideceksin.

¹ 6/En'âm, 68.

Neden?

Fe-lâ tak'ud ba'de'z-zikrâ me'a'l-kavmi'z-zâlimîne. Bu hatırlatma, bu durum belli olur olmaz oradan kalkmak gerekiyor. Bu iki şey çok önemli.

Kötü meclislerde oturmamak lazım, kötü insanların yanında durmamak lazım.

E ne yapmak lazım?

İyilerin birleşmesi lazım. Toplaşması lazım. Bir güzel numûne-i imtisâl, böyle bir güzel yer kurmaları lazım ki hiç günah yok, haram yok, haram madde satılmıyor. Günah işlenmiyor, içki yok, eğlence, kumar, dans, bar, pavyon yok. Böyle bir şey kurmak lazım.

Zor mu?

Değil.

Avrupa'dan giden birçok toplumlar, Amerika keşfedildiği zaman; "Aa yeni bir yer keşfedildi, geniş araziler." diye gitmişler. Her dinî kuruluş kendi inancına uygun toplumunu kurmuş, şehrini kurmuş, kilisesini kurmuş, orada ona göre yaşamış. Hâlen, hâlâ, hâlâ aynı hallerini devam ettiren toplumlar var.

Mesela, Mormonlar var. Mormonlar, Southlake City denilen, Amerika'nın içlerinde, uzağında, New York'tan çok uzakta bir yerde,

içerde bir yer. Bu Mormonlar, birkere onlarda dört kadınla evlenmek var. Dört kadınla değil de galiba çok kadınla evlenmek var yani. Dörtle de belki sınırlı değil. Mesela, içki ve sigara yasak, kumar yasak, yani kendi şehirlerini kurmuşlar, kendi kurallarını koymuşlar, kendi borularını öttürüyorlar.

Mesela, Eymiş/Emiş [Amish] denilen bir topluluk var. Alet edevât, modern elektrik cinsinden, motor, otomobil, vesaire kullanmıyorlar, atlı arabalarla geziyorlar. Giyimleri, kıyafetleri adamlarının belli, kadınlarının belli. Ondokuzuncu yüzyıl, onsekizinci yüzyıl Avrupa kıyafetiyle hâlâ, hâlâ yaşıyorlar. Şehir kurmuşlar, onların semtlerinden geçerken hayretle bakıyorsun. Giyimleri, kuşamları farklı.

Yani ne yapmışlar?

Kendi hür inançlarına, iradelerine uygun toplumu kurmuşlar yaşıyorlar. Amerika'nın birçok yeri incelenirse böyle; topluluk topluluk. Hattâ Avustralya incelenirse bile, bu görülebilir.

Mesela biz Glen İnis'te [Glen Innes] yer alacaktık. Orası bir Seltik [Celtic] city. Selt-

ler, keltler... neyse öyle bir kavim. Onlar ayrı bir toplum.

Mesela bu Brisbın'nın [Brisbane] güney batısında, hep alman [toplulukları] var. Mesela hattâ cörmın krik [german creek] diye bir alman ırmağı, deresi diye bir dere mıntıkası bile var. Bütün isimler hep alman. Demek ki Almanya'dan gelmiş göçmenler oraya yerleşmiş, yani böyle incelenirse görülebilir.

Biz de şu koca dünyanın koca ülkesinde biz de böyle bir şey kuralım ya! Bir Ottoman village kuralım. Ottoman village; Osmanlı villası. Ottoman da demeyelim, Osmanlı diyelim. Onlar Ottoman diyor, biz de Osmanlı diyelim, ne yapalım!..

Ondan sonra, kapısı olsun, girişi olsun, evler kafesli olsun, hanımlar peçeli, erkekler fesli, kuşaklı muşaklı, cepkenli filan. Ohh, keyfimize göre, aklımıza hangi şey doğru geliyorsa yapalım! Hiç baskısız onu yapalım. Meyhane yok. Cami var, medrese var, mektep var, Kur'an kursu var, vesaire vesaire... her şey İslâmî olsun.

Yapamaz mıyız?

Yaparız, pekalâ yaparız.

Niyet edersek Allah nasip eder, kolaylığını gösterir. Biz iyi şeyleri istemeliyiz, niyet etmeliyiz. Böyle kötü insanların arasında durmaktansa, kendi iyi mıntıkamızı seçmeliyiz demek istiyorum.

b. Akşam ve Sabah Namazında Sonra Allahümme Ecirni Mine'n-nar Zikrinin Önemi

İkinci hadîs-i şerîf;

إِذَا انصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلْ: اللَّهُمَّ أَجِرْنِي
مِنَ النَّارِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ، ثُمَّ مِتَّ
فِي لَيْلَتِكَ، كُتِبَ لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا، وَإِذَا صَلَّيْتَ
الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ، فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ مِنْ يَوْمِكَ كُتِبَ
لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا

*İze'n-sarafte min salâti'l-mağribi fe-kul
Allahümme ecirnî mine'n-nâri seb'a merrâtin
fe-inneke izâ fe'alte zâlike sümme mütte fî
leyletike kütibe leke civârün minhâ ve izâ
salleyte's-subha fe-kul kezâlike fe-inneke in
mütte min yevmike kütibe leke civârün min-
hâ.*

Mütte veya *mitte* okunabilir. Bu hadîs-i şerîf, Müslim b. el-Hâris *radıyallahu anh*'ten rivayet edilmiş. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

“Akşam namazından çıktın mı, ayrıldın mı, bitirdin mi akşam namazını; akşam namazını bitirdikten sonra de ki; *Allahümme ecirnî mine'n-nâr, Allahümme ecirnî mine'n-nâr...* böyle yaptığın zaman, yani akşam namazından sonra bunu yedi defa söylediğin zaman.” *Sümme mitte fî leyletike*. “O gece vefatın olursa, vefat edecek olursan.” *Kütibe leke civârun minhâ*. “Cehennemden âzatlık yazılır sana.”

Cehenneme girmesin diye, âzatlık belgesi verilir. Bunu söylersen cehenneme girmek yok, cehennemden kurtulursun. Kurtuluş be-ratı yazılır.

İzâ salleyte's-subha. “Eğer sabah namazını kıldıysan, kıldığın zaman.” *Fe-kul kezâli-ke*. “Yine böyle söyle, yedi defa *Allahümme ecirnî mine'n-nâr* de.”

Ecirnî ne demek *ecirnâ* ne demek?

Ecirnî, “yâ Rabbi! Beni cehennemden kurtar” demek. *Ecirnâ*, “bizi cehennemden kurtar” demek. Birisi “beni” demek, birisi

“bizi” demek. *Nâ* “bizi” demek, *nî* “beni” demek.

“Sabah namazından sonra yedi defa *Alla-hümme ecirnî mine’n-nâr* derse ve o gün vefatı olursa, o gün ölürse bu söyleyen kişi, ona da cehennemden kurtuluş beratı yazılır, verilir, cehenneme girmez.”

Onun için söylüyormuşuz. Demek ki öğrendiğimiz yaptığımız şeylerin, hadîs-i şerîflerde kaynağını bulmuş oluyoruz, seviniyoruz.

Neden söylüyor musunuz?

Cehennemden kurtulmamıza vesile olacakmış. Öldük mü, “Bu cehenneme girmeyecek.” diye belgesi var, beraatı var, kurtuluş, âzadlık beraatı verilmiş, cehenneme girmeyeceğiz. Ne güzel! Cehenneme hiç girmeden dosdoğru cennete gitmek ne güzel!

Allah bizi hesapsız azapsız doğrudan doğruya, ilk girenlerle cennete girenlerden eylesin.

Cemaat: Amin.

Üçüncü hadîs-i şerîf;

إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَىٰ أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا،
كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً

İzâ enfaka'r-racülü alâ ehlihî nafakaten ve hüve yahtesibühâ kânet lehû sadakaten.

Bu hadîs-i şerîfi de Ebû Mes'ûd *radıyalla-hu anh* rivayet etmiş ve sahib görüp de kitabına alan büyük hadis alimleri Ahmed b. Hanbel, İmam Buhârî, İmam Müslim, İmam Ebû Dâvûd, İmam Neseî ve İbn Hibbân *rıdvanullahi aleyhim ecmaîn* kıymetli kaynaklarda var. Peygamber Efendimiz müjdeli olarak diyor ki;

İzâ enfaka'r-racülü alâ ehlihî. “Adam ailesine yiyecek, içecek, giyecek, kira masraf yaptı mı.”

Yapıyor muyuz?

Yapıyoruz. Elhamdülilillah, çok şükür, çalışıyoruz, hanımları geçindiriyoruz.

Allah hepinizden razı olsun.

c. Kişinin Ailesine Masrafı Allah Rızası Gözetilirse Sadaka Olur

“Hanımlara, aileye, çoluk çocuğa masraf yaptı mı.” *Ve hüve yahtesibühâ.* “Sevabını Allah'tan bekleyerek, ‘Ben Allah rızası için bu işi yapıyorum’ diye Allah rızası için yaptı mı bu işi.”

Kânet lehû sadakaten. “Bu eve masraflarının hepsi sadaka olur.”

Hepsinden sadaka sevabı alır. Onun için bu niyetle, eve bol bol yiyecek, içecek götürmek lazım. Giyecek götürmek lazım; hanım memnun olsun, çocuklar sevinsin, yüzü gülsün, gözleri tok olsun, gönülleri tok olsun. Onun bunun bir şeyini, komşunun elmasını koparmaya kalkmasınlar. Birisinin bir şeyini almaya kalkışmasınlar.

Allah hepinizde razı olsun. Hepinizi dünya ve âhiretin hayırlarına erdiresin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
29 Rebîü'l-Evvel 1421 / 01.07.2000
Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

